

Sygn. akt I CSK 881/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa O. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko B. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 stycznia 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację
pозwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 19 grudnia 2019 r., którym m.in.
utrzymano w mocy nakaz zapłaty wydany przeciwko pozwanej.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazując
na oczywiste naruszenie przepisów postępowania i prawa materialnego wobec
nierozpoznania apelacji w zakresie zarzutu naruszenia art. 235² § 1 pkt 2 i 5 w zw.
z art. 227 oraz art. 232 k.p.c. oraz naruszenia art. 299 k.p.c. Nierozpoznanie
zarzutów apelacji w zakresie oddalenia wniosków dowodowych uzasadnia w ocenie
skarżącej oczywistość naruszenia art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.
Oczywistość naruszenia przepisów prawa materialnego, zdaniem skarżącej, polega
natomiast na niewłaściwym zastosowaniu art. 60 k.c. i uznaniu, że złożenie przez

pozwaną podpisu na wekslu *in blanco* było wyrażeniem przez nią woli poręczenia zobowiązania wekslowego, mimo że pozwana temu zaprzeczała. Niewłaściwe zastosowanie art. 88 k.c. miało z kolei polegać na wadliwym uznaniu, że niezbędne było złożenie przez pozwaną oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli, które to uprawnienie wygasło wobec upływu rocznego terminu od daty wykrycia błędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (zob. postanowienia SN: z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV

CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Sąd Najwyższy nie dostrzega oczywistej wadliwości zaskarżonego orzeczenia w powyższym rozumieniu. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi powielenie zarzutów kasacyjnych i w żadnym stopniu nie prowadzi do wniosku o oczywistości formułowanych zarzutów.

Sąd Apelacyjny wprost wskazał, dlaczego zeznania świadków uznał za nieistotne dla sprawy, w której roszczenie oparto na stosunku wekslowym a zarzuty dotyczyły treści weksla. Z tych samych przyczyn nie było podstaw do przeprowadzania subsydiarnego dowodu z przesłuchania pozwanej. Istotne dla rozstrzygnięcia było to, czy pozwana dokonała poręczenia jako osoba fizyczna, czy jako przedstawiciel pozwanej wraz z nią spółki. Rozstrzygnięcie tej kwestii wynikało wprost z treści weksla. Przeprowadzony przez Sądy obu instancji wywód prawny nie pozwala stwierdzić, że uznanie pozwanej za poręczyciela i stwierdzenie, że pozwana nie uchyliła się od skutków prawnych oświadczenia woli prowadzi do naruszenia prawa, zwłaszcza w stopniu oczywistym.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[as]